

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **M. P.**

skazanego za czyn z art. 244 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 26 kwietnia 2023 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Pruszkowie

z dnia 3 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 2050/22

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i sprawę przekazuje
Sądowi Rejonowemu w Pruszkowie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 3 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 2050/22, M.P. został uznany za winnego czynu z art. 288 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt I) oraz czynu z art. 244 k.k., za który

wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt II). Jako karę łączną wymierzono skazanemu M.P. karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt III). Wyrok nakazowy zawierał ponadto rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody (pkt IV) i kosztów procesu (pkt V).

Kasację od powyższego wyroku nakazowego, na niekorzyść skazanego, w trybie art. 521 § 1 k.p.k., wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w całości i zarzucił „rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego – art. 113 k.p.k., polegające na niepodpisaniu wydanego w dniu 3 stycznia 2023 roku wyroku nakazowego przez orzekającego w sprawie sędziego, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia przewidzianą w art. 439 § 1 pkt 6 *in fine* k.p.k.” Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Pruszkowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza akt tej sprawy prowadzi do wniosku, że wyrok nakazowy nie został podpisany przez sędziego orzekającego (k. 79). Trafnie podnosi Prokurator Generalny w uzasadnieniu kasacji, że niezależnie od powodów z jakich nie doszło do złożenia przez sędziego podpisu pod wyrokiem, nie zmienia to faktu, że miało miejsce udostępnienie (upublicznienie) tego wyroku przez przesłanie stronom i pokrzywdzonemu jego odpisów z pouczeniem o trybie zaskarżenia, w sytuacji, gdy nie był on podpisany (doręczenia: k. 92, 93, 104-105). Zaskarżony wyrok nakazowy został zatem wydany z naruszeniem art. 113 k.p.k., który to przepis jako norma o charakterze ogólnym znajduje również zastosowanie przy rozpoznawaniu sprawy w trybie nakazowym.

Konsekwencją braku podpisu pod wyrokiem, tj. naruszenia art. 113 k.p.k., jest zaistnienie tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 6 *in fine* k.p.k. Uchybienie powyższe nie może być w żaden sposób konwalidowane, co prowadzi

do wniosku o konieczności uchYLENIA zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 10 lutego 2021 roku, V KK 18/21; z dnia 28 stycznia 2018 roku, II KK 402/20).

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji wyroku.

[SOP]

[as]